

REJESTR DOTYCZY:

FELISIAK Stanisław

s/c i

z d.

..... w Rososzycy pow.ostrowski

kraj: POLSKA /Wielkopolska/

+ 25 marca 1959 w

kraj: FRANCJA

pochowany:

nr grobu:

Nr rejestracyjny

196/59

Nota zamieszczona:

w tomie II

czesci pierwsza

Indeks

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

U w a g i :

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

Orzeł Biały . . 1959 - wspomnienie "Zgon Zasłużonego
Działacza Kombatanckiego

Wojskowy i konspiracyjny wysiłek Polski we Francji
1939-45 - s.69

ZGON ZASŁUŻONYCH DZIAŁACZ KOMBATANCKIEGO

W środę 25 marca br. zmarł nagle w wieku lat 65 śp. Stanisław Felisiak, długoletni skarbnik Federacji Polskich Obrońców we Francji i Związku Rezerwistów i b. Wojskowych.

Stanisław Felisiak pochodził z Wielkopolski; urodził się Rososzycy pow. ostrowskiego. Od wczesnej młodości należy do polskich organizacji patriotycznych, w szczególności do „Sokoła”. W 1918 r. organizuje w Rososzycy, w Ołoboku, Wielowsi i Masanowie drobne oddziały powstańcze, staje na ich czele i oczyszcza całą okolicę z pruskich żandarmerii i strażników granicznych, zabiera im broń, bierze jeńców i odsyła do ich obozów. W stopniu starszego wachmistrza bierze następnie udział w wojnie bolszewickiej. Po wojnie osiedla się w Skalmierzycach, gdzie otrzymuje posadę księgowego P.K.P.

W 1929 r. śp. Zmarły opuszcza Kraj i udaje się do Francji. W Auby otrzymuje pracę w zakładach d'Engrais d'Auby, których dyrektorem i współwłaścicielem

są potomkowie rodziny Gąsiorowskich. Tutaj daje się wkrótce poznać jako wybitny działacz społeczny. Organizuje Koło Związku Rezerwistów i b. Wojskowych, na którego czele pozostaje przez lat 20. Bierze również udział w pracach miejscowego Komitetu Towarzystw, gdzie jest cenionym doradcą.

Najwięcej jednak charakteru i odwagi osobistej wykazał śp. Felisiak podczas niemieckiej okupacji Francji. Już w 1940 roku spotyka się z kolegami na tajnych zebraniach, na których omawiane były sprawy związane z organizowaniem tajnego ruchu oporu. W 1941 r. organizuje on na terenie Auby, Asturies, Pont-de-la-Deule i Leforest tajne sekcje, które następnie przekształcają się w placówki, obwody, podokręgi i okręgi P.O.W.N. W 1942 r. staje na czele podokręgu „Kruszwica“, do którego należą dwa obwody, 10 placówek i 40 sekcji, razem około 400 ludzi. Jest równocześnie zastępcą dowódcy okręgu. W pracy konspiracyjnej dzielnie pomaga mu jego małżonka. W 1944 r. śp. Felisiak osobiście wykoleja na linii Lille-Douai wojskowy transport niemiecki.

Po uwolnieniu Francji znowu oddaje się pracy społecznej. Niestety, następują nieszczęścia. W 1948 r. w wypadku przy pracy śp. Felisiak traci prawą rękę. Kilka lat później — traci prawą nogę. Mimo to pozostaje aż do ostatnich chwil swego życia skarbnikiem Federacji.

Stanisław Felisiak był odznaczony Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Niepodległości, francuskim Croix de Guerre i wieloma innymi odznaczeniami. Pogrzeb jego stał się wielką manifestacją patriotyczną: 22 sztandary polskie i dwa kombatanatów francuskich towarzyszyły konduktowi pogrzebowemu; w pogrzebie wzięły udział wielkie rzesze Polaków i Francuzów, przybyłych z bliższych i dalszych okolic.

Modły żałobne odprawili polski ks. Jagła i miejscowy kanonik francuski. Nad grobem swego wypróbowanego przyjaciela i współpracownika na niwie społecznej pożegnał prezes Federacji Polskich Obrońców Ojczyzny Franciszek Kędzia.

Generał Władysław Anders przesłał na ręce prezesa Federacji POO we Francji wyrazy sedecznego współczucia dla Rodziny śp. Stanisława Felisiaka.

Odszedł od nas człowiek wielkiej prawości, gorący patriota, działacz niepodległościowy.